

AZ ALKOTMÁNYBÍRÓSÁG 3129/2015. (VII. 9.) AB VÉGZÉSE**alkotmányjogi panasz visszautasításáról**

Az Alkotmánybíróság tanácsa alkotmányjogi panasz tárgyában meghozta a következő

végzést:

Az Alkotmánybíróság a Kaposvári Törvényszék 1.Pf.12.353/2014/2. számú ítélete alaptörvény-ellenességének megállapítására és megsemmisítésére irányuló alkotmányjogi panaszt visszautasítja.

Indokolás

- [1] 1. Az indítványozó alapítvány és magánszemély indítványozó készfizető kezessége mellett megbízási szerződést kötött egy gazdasági társasággal (a továbbiakban: az egyedi ügy felperese). Az egyedi ügy felperese megbízottként integrált közösségi és szolgáltató tér kialakítására és működtetésére igénybe vehető támogatási kérelem benyújtására volt köteles, melynek részfeladatait a szerződésben pontokba szedve meghatározták. A megbízási díj – az egyes részfeladatok díjának összegeként – 6 500 000 Ft + áfa összegben került meghatározásra. A szerződés 4.1. b) pontjában foglalt feladatért – „integrált mérnöki szolgáltatás” – a kikötött 4 150 000 Ft + áfa összeg helyett az indítványozók csak 2 150 000 Ft + áfa összeget fizettek meg, mivel szerintük a szerződés szerinti teljes összeg a Polgári Törvénykönyvről szóló 1959. évi IV. törvény (a továbbiakban: Ptk.) 201. § (2) bekezdése alapján feltűnően aránytalan a ténylegesen elvégzett szolgáltatáshoz képest. Az egyedi ügy felperese a szerződés alapján járó, elmaradt 2 000 000 Ft + áfa megfizetésére kötelezni kérte az elsőfokú bíróságot. Az elsőfokú bíróság igazságügyi építész, valamint pályázati szakértő kirendelése mellett megállapította, hogy az egyes megbízási díjak külön-külön és együttesen sem arányosak, mivel több részfeladat teljesítése elmaradt, ezért a keresetet elutasította.
- [2] Az egyedi ügy felperese fellebbezést nyújtott be, melynek eredményeképpen a másodfokon eljáró Kaposvári Törvényszék az elsőfokú ítéletet megváltoztatta. Az ítéletének indokolásában arra mutatott rá, hogy a felek gondossági típusú szerződést kötöttek, vagyis a megbízottat az ügy ellátásáért illeti meg a megbízási díj, nem az eredményes eljárásért, így a megbízás teljesítésének

nem feltétele az, hogy a megbízott elérje a megbízó által kívánt eredményt. Az indítványozók nem hivatkoztak olyan körülményre, amely arra utalna, hogy az egyedi ügy felperese az őt terhelő bármely kötelezettséget megszegi.

- [3] Az indítványozók az Alkotmánybíróságról szóló 2011. évi CLI. törvény (a továbbiakban: Abtv.) 27. § szerinti alkotmányjogi panasszal támadták meg a Kaposvári Törvényszék döntését. Panaszukban az Alaptörvény XXIV. és XXVIII. cikkében foglalt tisztességes eljárás követelményének sérelmét állították; érvelésük szerint ugyanis a törvényszék nem tett eleget indokolási kötelezettségének azzal, hogy nem adta indokát annak, miért mellőzi a bizonyítékok köréből a szakértői véleményt, illetve miért tesz azzal ellentétes megállapításokat. Emellett kifogásolták azt, hogy a törvényszék az Európai Mezőgazdasági Vidékfejlesztési Alap társfinanszírozásában megvalósuló támogatások igénybevételének általános szabályairól szóló 23/2007. (IV. 17.) FVM rendeletet alkalmazta annak ellenére, hogy az elvégzett szolgáltatás nem merítette ki a benne foglalt mérnöki tevékenységet.
- [4] 2. Az Abtv. 27. §-a értelmében alaptörvény-ellenes bírói döntéssel szemben az egyedi ügyben érintett személy vagy szervezet alkotmányjogi panasszal fordulhat az Alkotmánybírósághoz, ha az ügy érdemében hozott döntés vagy a bírósági eljárást befejező egyéb döntés az indítványozó Alaptörvényben biztosított jogát sérti, valamint az indítványozó a jogorvoslati lehetőségeit már kimerítette, vagy jogorvoslati lehetőség nincs számára biztosítva. Az Abtv. 29. §-a alapján az Alkotmánybíróság az alkotmányjogi panaszt a bírói döntést érdemben befolyásoló alaptörvény-ellenesség, vagy alapvető alkotmányjogi jelentőségű kérdés esetén fogadja be.
- [5] Panaszukban az indítványozók a szakértő állásfoglalásának mellőzését hiányolják, valamint téves jogszabályalkalmazást állítanak. Az Alkotmánybíróság döntéseiben következetesen érvényre juttatja azt az álláspontot, hogy „[a] bírói döntés elleni alkotmányjogi panasz [...] nem tekinthető a bírósági szervezeten belül jogorvoslattal (már) nem támadható bírói határozatok által okozott valamennyi jogsérelem orvoslása eszközének. [...] A jogszabályokat a bíróságok értelmezik, az Alkotmánybíróság csak az értelmezési tartomány alkotmányos kereteit jelölheti ki. Ez a jogkör azonban nem teremthet alapot arra, hogy minden olyan esetben beavatkozzon a bíróságok tevékenységébe, amikor olyan (állítólagos) jogszabálysértő jogalkalmazásra került sor, mely egyéb jogorvoslati eszközzel már nem orvosolható” {3325/2012. (XI. 12.) AB végzés, Indokolás [13]–[14]}. Az Alkotmánybíróság emellett nem vizsgálja azt, hogy az indokolásban megjelölt bizonyítékok és megjelenő érvek megalapozottak-e,

mint ahogy azt sem, hogy a jogalkalmazó helytállóan értékelte-e az eljárásban beszerzett bizonyítékokat és előadott érveket, vagy a konkrét ügyben a bírói mérlegelés eredményeként megállapított tényállás megalapozott-e. A tényállás megállapítása, a bizonyítékok értékelése, és mérlegelése ugyanis az eljárási jogi szabályokban a jogalkalmazó számára fenntartott feladat. {3237/2012. (IX. 28.) AB végzés, Indokolás [12]; 3309/2012. (XI. 12.) AB végzés, Indokolás [5]} A tisztességes eljárás alkotmányos követelményéből az következik, hogy a bíróság az eljárásban szereplő feleknek az ügy lényegi részeire vonatkozó észrevételeit kellő alaposággal megvizsgálja, és ennek értékeléséről határozatában számot adjon. {7/2013. (III. 1.) AB határozat, Indokolás [34]} Tekintettel arra, hogy a jelen esetben az indítványozók panasza nem mutat túl a rendes bíróságok hatáskörébe tartozó kérdések felülbírálatán, az ügyben nem merült fel olyan, a bírói döntést érdemben befolyásoló alaptörvény-ellenesség, avagy alapvető alkotmányjogi jelentőségű kérdés, amely esetén az Abtv. 29. §-a alapján az indítvány érdemi vizsgálatának lenne helye.

- [6] 3. Mindezekre tekintettel az Alkotmánybíróság az indítványt az Ügyrend 30. § (2) bekezdés a) pontja alapján visszautasította.

Budapest, 2015. június 30.

Dr. Szívós Mária s. k.,
tanácsvezető alkotmánybíró

Dr. Balsai István s. k.,
alkotmánybíró

Dr. Pokol Béla s. k.,
előadó alkotmánybíró

Dr. Stumpf István s. k.,
alkotmánybíró

Dr. Varga Zs. András s. k.,
alkotmánybíró

Alkotmánybírósági ügyszám: IV/403/2015.

